

сещават детски ясли и градини, което се отразява зле както върху възможността им в най-ранна детска възраст да овладеят български език, така и върху общата им социализация, и върху подготовката им за училище. Сравнителните данни от изследването „Здравето и ромската общност: анализ на ситуацията в Европа“ показват, че записваемостта на ромските деца в България е по-ниска от средната за ромите в изследваните 7 страни. Нещо повече, ако сравним само бившите социалистически страни, в които до 1989 г. записваемостта на ромските деца в предучилищни заведения и в училище бе много близка, ще установим най-драстично влошаване на записваемостта именно в България. Сравнителните данни показват недвусмислено, че намерението на българското правителство да въведе задължително записване на всички деца в предучилищни паралелки от 5-годишна възраст става наложителна мярка, макар и доста закъсняла (виж табл. 14).

Таблица 14

Относителен дял на ромските деца (0–15 г.), записани в детски заведения и училище, в избраните европейски страни през 2008 г.

Страна	Общо деца	0–5 г.	6–15 г.
България	59,9	19,1	81,8
Гърция	34,9	8,8	56,0
Испания	74,0	47,6	88,2
Португалия	71,1	18,2	92,6
Румъния	67,6	9,9	86,9
Словакия	71,9	20,3	96,4
Чехия	72,1	28,6	94,1
Общо роми	67,2	22,5	87,0
Общо ЕС-27	79,8	45,2	99,6

Източник: European Survey on Health and the Roma Community; EUROSTAT 2007.